چهل حديث نهى از قيام قبل از ظهور

عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى عَنْ عِيصِ بْنِ اَلْقَاسِمِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اَللَّهِ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ اُنْظُرُوا لِأَنْفُسِكُمْ فَوَ اَللَّهِ إِنَّ اَلرَّجُلَ لَيَكُونُ لَهُ اَلْغَنَمُ فِيهَا اَلرَّاعِي فَإِذَا وَجَدَ رَجُلاً هُوَ أَعْلَمُ بِغَنَمِهِ مِنَ اَلَّذِي هُوَ فِيهَا يُخْرِجُهُ وَ يَجِيءُ بِذَلِكَ اَلرَّجُلِ اَلَّذِي هُوَ أَعْلَمُ بِغَنَمِهِ مِنَ اَلَّذِي كَانَ فِيهَا وَ اَللَّهِ لَوْ كَانَتْ لِأَحَدِكُمْ نَفْسَانِ يُقَاتِلُ بِوَاحِدَةٍ يُجَرِّبُ بِهَا ثُمَّ كَانَتِ اَلْأُخْرَى بَاقِيَةً فَعَمِلَ عَلَى مَا قَدِ اِسْتَبَانَ لَهَا وَ لَكِنْ لَهُ نَفْسٌ وَاحِدَةٌ إِذَا ذَهَبَتْ فَقَدْ وَ اَللَّهِ ذَهَبَتِ اَلتَّوْبَةُ فَأَنْتُمْ أَحَقُّ أَنْ تَخْتَارُوا لِأَنْفُسِكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ آتٍ مِنَّا فَانْظُرُوا عَلَى أَيِّ شَيْءٍ تَخْرُجُونَ وَ لاَ تَقُولُوا خَرَجَ زَيْدٌ فَإِنَّ زَيْداً كَانَ عَالِماً وَ كَانَ صَدُوقاً وَ لَمْ يَدْعُكُمْ إِلَى نَفْسِهِ إِنَّمَا دَعَاكُمْ إِلَى اَلرِّضَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ اَلسَّلاَمُ وَ لَوْ ظَهَرَ لَوَفَى بِمَا دَعَاكُمْ إِلَيْهِ إِنَّمَا خَرَجَ إِلَى سُلْطَانٍ مُجْتَمِعٍ لِيَنْقُضَهُ فَالْخَارِجُ مِنَّا اَلْيَوْمَ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ يَدْعُوكُمْ إِلَى اَلرِّضَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ اَلسَّلاَمُ فَنَحْنُ نُشْهِدُكُمْ أَنَّا لَسْنَا نَرْضَى بِهِ وَ هُوَ يَعْصِينَا اَلْيَوْمَ وَ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ وَ هُوَ إِذَا كَانَتِ اَلرَّايَاتُ وَ اَلْأَلْوِيَةُ أَجْدَرُ أَنْ لاَ يَسْمَعَ مِنَّا إِلاَّ مَعَ مَنِ اِجْتَمَعَتْ بَنُو فَاطِمَةَ مَعَهُ فَوَ اَللَّهِ مَا صَاحِبُكُمْ إِلاَّ مَنِ اِجْتَمَعُوا عَلَيْهِ إِذَا كَانَ رَجَبٌ فَأَقْبِلُوا عَلَى اِسْمِ اَللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ تَتَأَخَّرُوا إِلَى شَعْبَانَ فَلاَ ضَيْرَ وَ إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ تَصُومُوا فِي أَهَالِيكُمْ فَلَعَلَّ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى لَكُمْ وَ كَفَاكُمْ بِالسُّفْيَانِيِّ عَلاَمَةً .

عيص بن قاسم گويد: شنيدم از امام صادق عليه السّلام كه ميفرمود: بر شما باد بتقوا و ترس از خداى يگانه‌اى كه شريك ندارد، و خود را واپائيد كه بخدا سوگند مردى از شما كه رمه گوسفند دارد و براى آنها چوپانى

داناتر بوضع گوسفندان از او بیاید آن چوپان نخستین را بیرون کند و این مردی را که داناتر بوضع گوسفندان او است بجای او گذارد. بخدا سوگند اگر برای یك نفر از شما دو جان بود که با یکی از آنها (در زندگی) نبرد میکردید و تجربه می‌آموختید، و دیگری بجای میماند و با آن بدان چه برای او آشکار شده بود (و تجربه آموخته بود) کار میکرد (چه خوب بود) ولی (متأسفانه) یك جان بیشتر نیست، و چون آن یك جان بیرون رفت بخدا قسم که (وقت پشیمانی و) توبه از دست خواهد رفت، پس شما خود بهتر میتوانید (رهبر) برای خویش انتخاب کنید، اگر یکی از ما خاندان بنزد شما آمد (و شما را بشورش و خروج دعوت کرد) بنگرید تا روی چه منظور و هدفی میخواهید خروج و شورش کنید، و (برای سر و صورت دادن بکارتان و عذرتراشی) نگوئید: زید خروج کرد (پس برای ما هم این کار جایز است) زیرا زید مرد دانشمند و راستگوئی بود و شما را بخویشتن دعوت نمیکرد، بلکه او شما را به پسندیده از آل محمد (و آنکه مورد پسند خدا است از ما خاندان، یا آنچه مورد پسند و رضایت آل محمد است، و این معنای دوم مناسب‌تر است با آنچه در ذیل بیاید) دعوت میکرد، و اگر پیروز شده بود بطور مسلم بهمان که شما را بدو دعوت کرده بود (یعنی همان عنوان پسندیده یا پسند آل محمد) وفاداری مینمود (و حق را به اهلش می‌سپرد) جز این نبود که او بحکومتی شورید که از هر جهت فراهم و آمادهٔ دفاع از او بود و میخواست آن (قدرت فشرده) را در هم بکوبد (و از این جهت موفق بشکست آن نشد) ولی آن کس که امروز خروج کند آیا بچه چیز شما دعوت کند؟ آیا بهمان پسند آل محمد (صلّی الله علیه و آله) دعوت کند؟ که ما شما را گواه میگیریم که بچنین کسی راضی نیستیم (و مورد پسند ما نیست) و او امروزه که کسی با وی همراه نیست نافرمانی ما کند و هنگامی که پرچمها و بیرقها را پشت سر خود ببیند سزاوارتر است که سخن ما را نشنود (و بخواست ما عمل ننماید) مگر کسی که همهٔ فرزندان فاطمه گرد او جمع شوند (و با او همراهی

کنند). بخدا سوگند آن کس را که شما میخواهید نیست مگر کسی که همه (بنی فاطمه) بر گرد او جمع شوند، همین که ماه رجب شد بنام خدای عز و جل رو آورید، و اگر خواستید تا ماه شعبان هم عقب اندازید زیانی نیست (و عیبی ندارد) و اگر بخواهید ماه رمضان هم (اقدام بکاری نکنید و) فریضه روزه را در میان خاندان خود بگیرید شاید این کار موجب نیروی بیشتری برای شما باشد، و همان خروج سفیانی (برای علامت و نشانه) شما را بس است (و آن نشانهٔ حتمی است).

الکافي , جلد۸ , صفحه۲۶۴

عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ حَمَّادِ بْنِ عِيسَى عَنْ رِبْعِيٍّ رَفَعَهُ عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا اَلسَّلاَمُ قَالَ: وَ اَللَّهِ لاَ يَخْرُجُ وَاحِدٌ مِنَّا قَبْلَ خُرُوجِ اَلْقَائِمِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ إِلاَّ كَانَ مَثَلُهُ مَثَلَ فَرْخٍ طَارَ مِنْ وَكْرِهِ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوِيَ جَنَاحَاهُ فَأَخَذَهُ اَلصِّبْيَانُ فَعَبِثُوا بِهِ .

در حدیث مرفوعی از حضرت علی بن الحسین علیهما السّلام روایت کرده‌اند که فرمود: بخدا سوگند هیچ يك از ما پیش از ظهور حضرت قائم علیه السّلام خروج نکند جز آنکه حکایتش حکایت جوجه‌ای است که پیش از درآمدن بالهایش از میان آشیانهٔ خود پرواز کند، پس کودکان او را بگیرند و با او بازی کنند.

الکافي , جلد۸ , صفحه۲۶۴

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عِيسَى عَنْ بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ سَدِيرٍ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ
اَلسَّلاَمُ : يَا سَدِيرُ اِلْزَمْ بَيْتَكَ وَ كُنْ حِلْساً مِنْ أَحْلاَسِهِ وَ اُسْكُنْ مَا سَكَنَ اَللَّيْلُ وَ اَلنَّهَارُ فَإِذَا بَلَغَكَ أَنَّ اَلسُّفْيَانِيَّ قَدْ خَرَجَ فَارْحَلْ إِلَيْنَا وَ لَوْ عَلَى رِجْلِكَ .

سدير از امام صادق عليه السّلام روايت كرده كه فرمود: اى سدير ملازم خانه‌ات باش و چون پلاسى از پلاسهاى خانه (كه روى زمين انداخته‌اند) باش (يعنى از خانه بيرون مرو) و تا شب و روز آرامش دارند تو هم آرام و ساكت باش، و چون بتو خبر رسيد كه سفيانى خروج كرده (بى‌درنگ) بسوى ما كوچ كن اگر چه پاى پياده باشى.

الكافي , جلد٨ , صفحه٢۶۴

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ عَنْ سَيْفٍ اَلتَّمَّارِ عَنْ أَبِي اَلْمُرْهِفِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ
اَلسَّلاَمُ قَالَ: اَلْغَبَرَةُ عَلَى مَنْ أَثَارَهَا هَلَكَ اَلْمَحَاضِيرُ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ وَ مَا اَلْمَحَاضِيرُ قَالَ اَلْمُسْتَعْجِلُونَ أَمَا إِنَّهُمْ لَنْ يُرِيدُوا إِلاَّ مَنْ يَعْرِضُ لَهُمْ ثُمَّ قَالَ يَا أَبَا اَلْمُرْهِفِ أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يُرِيدُوكُمْ بِمُجْحِفَةٍ إِلاَّ عَرَضَ اَللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ لَهُمْ بِشَاغِلٍ ثُمَّ نَكَتَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ فِي اَلْأَرْضِ ثُمَّ قَالَ يَا أَبَا اَلْمُرْهِفِ قُلْتُ لَبَّيْكَ قَالَ أَ تَرَى قَوْماً حَبَسُوا أَنْفُسَهُمْ عَلَى اَللَّهِ عَزَّ ذِكْرُهُ لاَ يَجْعَلُ اَللَّهُ لَهُمْ فَرَجاً بَلَى وَ اَللَّهِ لَيَجْعَلَنَّ اَللَّهُ لَهُمْ فَرَجاً .

ابو مرهف از امام باقر علیه السّلام روایت کند که فرمود: غبار بر سر کسی نشیند که آن را برانگیزد (ضرب المثلی است عربی یعنی هر که فتنه‌ای برانگیزد زیانش بخود او برگردد) و محاضیر هلاك گشتند، گفتم: قربانت گردم محاضیر کیانند؟ فرمود: شتاب‌کنندگان (در ظهور دولت حق، آنان که شتاب دارند هر چه زودتر دولت حقه برپا گردد). بدان که آنان (یعنی مخالفین شما) برای شما توطئه‌چینی نکنند مگر برای کسی که متعرض (حکومت) آنها شود، سپس فرمود: ای ابا مرهف بدان که آنها توطئه چینی برای شما نکنند جز آنکه خدای عز و جل برای آنها کاری (که مانع اجرای نقشهٔ آنها گردد) پیش آورد، سپس امام باقر علیه السّلام چیزی بزمین کوبید آنگاه فرمود: ای ابا مرهف گفتم: بله، فرمود: آیا مردمی که خود را برای خدای عز و جل وقف کرده‌اند چنان بینی که خدا برای آنها گشایشی مقرر نفرماید؟ چرا بخدا سوگند که بطور حتم خدا برای ایشان گشایشی مقرر سازد.

الکافي , جلد۸ , صفحه۲۷۳

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ اَلْحُسَيْنِ عَنْ عَبْدِ اَلرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي هَاشِمٍ عَنِ اَلْفَضْلِ اَلْكَاتِبِ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ فَأَتَاهُ كِتَابُ أَبِي مُسْلِمٍ فَقَالَ لَيْسَ لِكِتَابِكَ جَوَابٌ أُخْرُجْ عَنَّا فَجَعَلْنَا يُسَارُّ بَعْضُنَا بَعْضاً فَقَالَ أَيَّ شَيْءٍ تُسَارُّونَ يَا فَضْلُ إِنَّ اَللَّهَ عَزَّ ذِكْرُهُ لاَ يَعْجَلُ لِعَجَلَةِ اَلْعِبَادِ وَ لَإِزَالَةُ جَبَلٍ عَنْ مَوْضِعِهِ أَيْسَرُ مِنْ زَوَالِ مُلْكٍ لَمْ يَنْقَضِ أَجَلُهُ ثُمَّ قَالَ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ حَتَّى بَلَغَ اَلسَّابِعَ مِنْ وُلْدِ فُلاَنٍ قُلْتُ فَمَا اَلْعَلاَمَةُ فِيمَا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ جُعِلْتُ فِدَاكَ قَالَ لاَ تَبْرَحِ اَلْأَرْضَ يَا فَضْلُ حَتَّى يَخْرُجَ اَلسُّفْيَانِيُّ فَإِذَا خَرَجَ اَلسُّفْيَانِيُّ فَأَجِيبُوا إِلَيْنَا يَقُولُهَا ثَلاَثاً وَ هُوَ مِنَ اَلْمَحْتُومِ .

فضل کاتب گوید: خدمت امام صادق علیه السّلام بودم که نامۀ ابو مسلم خراسانى براى او آمد، حضرت فرمود: نامۀ تو جواب ندارد از نزد ما بیرون شو، ما شروع کردیم با یك دیگر آهسته سخن گفتن، فرمود: اى فضل چه سخنى آهسته با هم میگوئید؟ همانا خداى عز و جل براى شتاب بندگان شتاب نمیکند، و براستى که از جاکندن کوهى از جاى خویش آسانتر است از واژگون کردن حکومتى که عمرش بآخر نرسیده، سپس فرمود: همانا فلان پسر فلان تا بهفتمین فرزند فلان (یعنى عباس) رسید (یعنى اینها بخلافت رسند) من عرضکردم: پس چه نشانه‌اى میان ما و شما است، قربانت گردم؟ فرمود: اى فضل از جاى خود حرکت نکن تا سفیانى خروج کند، و چون سفیانى خروج کرد بسوى ما روآورید و سه بار این کلام را تکرار کرد - و این جریان از نشانه‌هاى حتمى (ظهور حضرت قائم) است.

الکافي , جلد۸ , صفحه۲۷۴

عَنْهُ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ اَلْحُسَيْنِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ حَمَّادِ بْنِ عِيسَى عَنِ اَلْحُسَيْنِ بْنِ اَلْمُخْتَارِ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ قَالَ: كُلُّ رَايَةٍ تُرْفَعُ قَبْلَ قِيَامِ اَلْقَائِمِ فَصَاحِبُهَا طَاغُوتٌ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اَللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ .

ابو بصیر از امام صادق علیه السّلام روایت کند که فرمود: هر پرچمی که پیش از قیام حضرت قائم برافراشته شود صاحب آن طاغوت و سرکشی است که در برابر خدای عز و جل (چون بتهای ساختگی) پرستیده شود.

الکافي , جلد۸ , صفحه۲۹۵

خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ.

و از [پرستش] طاغوت بپرهیزید.

قرآن کریم: سوره نحل، آیه ۳۶

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحَكَمِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ اَلْخَزَّازِ عَنْ عُمَرَ بْنِ حَنْظَلَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ يَقُولُ: خَمْسُ عَلاَمَاتٍ قَبْلَ قِيَامِ اَلْقَائِمِ اَلصَّيْحَةُ وَ اَلسُّفْيَانِيُّ وَ اَلْخَسْفُ وَ قَتْلُ اَلنَّفْسِ اَلزَّكِيَّةِ وَ اَلْيَمَانِيُّ فَقُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنْ خَرَجَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ قَبْلَ هَذِهِ اَلْعَلاَمَاتِ أَ نَخْرُجُ مَعَهُ قَالَ لاَ فَلَمَّا كَانَ مِنَ اَلْغَدِ تَلَوْتُ هَذِهِ اَلْآيَةَ: «إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ اَلسَّمٰاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنٰاقُهُمْ لَهٰا خٰاضِعِينَ » فَقُلْتُ لَهُ أَ هِيَ اَلصَّيْحَةُ فَقَالَ أَمَا لَوْ كَانَتْ خَضَعَتْ أَعْنَاقُ أَعْدَاءِ اَللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ .

عمر بن حنظلة گويد: شنيدم از امام صادق عليه السّلام كه ميفرمود: پنج نشانه پيش از قيام حضرت قائم صورت خواهد گرفت: صيحۀ آسمانى، خروج سفيانى، فرو رفتن (لشكر سفيانى در بيداء)، كشته شدن نفس زكيه، خروج يمانى. من عرضكردم: قربانت اگر يكى از خاندان شما پيش از وقوع اين نشانه‌ها خروج كند، با او خروج كنيم؟ فرمود: نه. و چون فردا شد اين آيه را براى آن حضرت خواندم:«اگر بخواهيم بر ايشان آيه و نشانه‌اى از آسمان نازل كنيم كه گردنهايشان در مقابل آن خاضع گردد»(سورۀ شعراء آيه 4) و بدو عرضكردم: آيا اين نشانه همان صيحۀ آسمانى است؟ فرمود: آگاه باش كه اگر آن باشد گردن دشمنان خدا در برابرش خاضع گردد.

الکافي , جلد٨ , صفحه٣١٠

حُمَيْدُ بْنُ زِيَادٍ عَنْ أَبِي اَلْعَبَّاسِ عُبَيْدِ اَللَّهِ بْنِ أَحْمَدَ اَلدِّهْقَانِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحَسَنِ اَلطَّاطَرِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زِيَادٍ بَيَّاعِ اَلسَّابِرِيِّ عَنْ أَبَانٍ عَنْ صَبَّاحِ بْنِ سَيَابَةَ عَنِ اَلْمُعَلَّى بْنِ خُنَيْسٍ قَالَ: ذَهَبْتُ بِكِتَابِ عَبْدِ اَلسَّلاَمِ بْنِ نُعَيْمٍ وَ سَدِيرٍ وَ كُتُبِ غَيْرِ وَاحِدٍ إِلَى أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ حِينَ ظَهَرَتِ اَلْمُسَوِّدَةُ قَبْلَ أَنْ يَظْهَرَ وُلْدُ اَلْعَبَّاسِ بِأَنَّا قَدْ قَدَّرْنَا أَنْ يَئُولَ هَذَا اَلْأَمْرُ إِلَيْكَ فَمَا تَرَى قَالَ فَضَرَبَ بِالْكُتُبِ اَلْأَرْضَ ثُمَّ قَالَ أُفٍّ أُفٍّ مَا أَنَا لِهَؤُلاَءِ بِإِمَامٍ أَ مَا يَعْلَمُونَ أَنَّهُ إِنَّمَا يَقْتُلُ اَلسُّفْيَانِيَّ .

معلی بن خنیس گوید: در آن هنگامی که سیاه پوشان (طرفداران ابو مسلم خراسانی) ظهور کردند پیش از ظهور بنی عباس من نامه‌هائی از عبد السّلام بن نعیم و سدیر و جمع دیگری برای امام صادق علیه السّلام بردم که در آن نامه‌ها بآن حضرت نوشته بودند که ما پیش‌بینی کرده و مقرر دانیم که این امر خلافت بشما خواهد رسید آیا شما خود چه نظر داری؟ حضرت آن نامه‌ها را بزمین زد و فرمود: اف، اف، من امام اینان نخواهم بود، آیا اینها نمیدانند که باید (برای رسیدن خلافت بما خاندان) سفیانی کشته شود؟(و پیش از ظهور سفیانی این امر محقق نشود)!

الكافي , جلد٨ , صفحه٣٣١

مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ اَلْحُسَيْنِ بِإِسْنَادِهِ عَنْ حَمَّادِ بْنِ عَمْرٍو وَ أَنَسِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ اَلسَّلاَمُ فِي وَصِيَّةِ اَلنَّبِيِّ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لِعَلِيٍّ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ قَالَ: يَا عَلِيُّ إِنَّ إِزَالَةَ اَلْجِبَالِ اَلرَّوَاسِي أَهْوَنُ مِنْ إِزَالَةِ مُلْكٍ لَمْ تَنْقَضِ أَيَّامُهُ.

یا علی از بیخ بر آوردن کوههای بلند آسانتر است از نابود کردن سلطنتی که اجلش سر نیامده.

وسائل الشيعة , جلد١٥ , صفحه٥٣

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلَوَيْهِ رَحِمَهُ اَللَّهُ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ يَحْيَى بْنِ عِمْرَانَ اَلْهَمْدَانِيِّ وَ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ بَزِيعٍ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ اَلرَّحْمَنِ عَنِ اَلْعِيصِ بْنِ اَلْقَاسِمِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَقُولُ: اِتَّقُوا اَللَّهَ وَ اُنْظُرُوا لِأَنْفُسِكُمْ فَإِنَّ أَحَقَّ مَنْ نَظَرَ لَهَا أَنْتُمْ لَوْ كَانَ لِأَحَدِكُمْ نَفْسَانِ فَقَدَّمَ إِحْدَاهُمَا وَ جَرَّبَ بِهَا اِسْتَقْبَلَ اَلتَّوْبَةَ بِالْأُخْرَى كَانَ وَ لَكِنَّهَا نَفْسٌ وَاحِدَةٌ إِذَا ذَهَبَتْ فَقَدْ ذَهَبَتْ وَ اَللَّهِ اَلتَّوْبَةُ إِنْ أَتَاكُمْ مِنَّا آتٍ يَدْعُوكُمْ إِلَى اَلرِّضَا مِنَّا فَنَحْنُ نَنْشُدُكُمْ أَنَّا لاَ نَرْضَى إِنَّهُ لاَ يُطِيعُنَا اَلْيَوْمَ وَ هُوَ وَحْدَهُ فَكَيْفَ يُطِيعُنَا إِذَا اِرْتَفَعَتِ اَلرَّايَاتُ وَ اَلْأَعْلاَمُ.

عیص بن قاسم گفت از حضرت صادق شنیدم میفرمود پرهیزگار باشید و ملاحظه خود را بنمائید از همه شایسته‌تر بمراعات نفس شما هستید اگر دارای دو جان باشید با یکی از آنها هر چه خواستید بکنید آن جان که گرفته شد با جان دیگر توبه را شروع نمائید ممکن است ولی بیشتر از يك جان ندارید اگر از شما گرفته شود توبه از بین میرود. اگر شخصی از طرف ما آمد و شما را دعوت برضای ما کرد من اکنون شاهد میگیرم شما را که راضی نمیشوم او الان که يك نفر است از ما اطاعت نمیکند وقتی پرچمها و علمها را برافراشت اطاعت خواهد کرد.

علل الشرایع , جلد۲ , صفحه۵۷۷

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يَحْيَى اَلْمُكَتِّبُ قَالَ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى اَلصَّوْلِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ اَلنَّحْوِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي اِبْنُ أَبِي عُبْدُونٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا حُمِلَ زَيْدُ بْنُ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِلَى اَلْمَأْمُونِ وَ قَدْ كَانَ خَرَجَ بِالْبَصْرَةِ وَ أَحْرَقَ دُورَ وُلْدِ اَلْعَبَّاسِ وَهَبَ اَلْمَأْمُونُ جُرْمَهُ لِأَخِيهِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى اَلرِّضَا

عَلَيْهِ السَّلاَمُ وَ قَالَ لَهُ يَا أَبَا اَلْحَسَنِ لَئِنْ خَرَجَ أَخُوكَ وَ فَعَلَ مَا فَعَلَ لَقَدْ خَرَجَ قَبْلَهُ زَيْدُ بْنُ عَلِيٍّ فَقُتِلَ وَ لَوْ لاَ مَكَانُكَ مِنِّي لَقَتَلْتُهُ فَلَيْسَ مَا أَتَاهُ بِصَغِيرٍ
فَقَالَ اَلرِّضَا عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَا أَمِيرَ اَلْمُؤْمِنِينَ لاَ تَقِسْ أَخِي زَيْداً إِلَى زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ فَإِنَّهُ كَانَ مِنْ عُلَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ غَضِبَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فَجَاهَدَ أَعْدَاءَهُ حَتَّى قُتِلَ فِي سَبِيلِهِ وَ لَقَدْ حَدَّثَنِي أَبِي مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَقُولُ رَحِمَ اَللَّهُ عَمِّي زَيْداً إِنَّهُ دَعَا إِلَى اَلرِّضَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَوْ ظَفِرَ لَوَفَى بِمَا دَعَا إِلَيْهِ وَ لَقَدِ اِسْتَشَارَنِي فِي خُرُوجِهِ فَقُلْتُ لَهُ يَا عَمِّ إِنْ رَضِيتَ أَنْ تَكُونَ اَلْمَقْتُولَ
اَلْمَصْلُوبَ بِالْكُنَاسَةِ فَشَأْنَكَ فَلَمَّا وَلَّى قَالَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَيْلٌ لِمَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَهُ فَلَمْ يُجِبْهُ فَقَالَ اَلْمَأْمُونُ يَا أَبَا اَلْحَسَنِ أَ لَيْسَ قَدْ جَاءَ فِيمَنِ اِدَّعَى اَلْإِمَامَةَ بِغَيْرِ حَقِّهَا مَا جَاءَ فَقَالَ اَلرِّضَا عَلَيْهِ السَّلاَمُ إِنَّ زَيْدَ بْنَ عَلِيٍّ لَمْ يَدَّعِ مَا لَيْسَ لَهُ بِحَقٍّ وَ إِنَّهُ كَانَ أَتْقَى لِلَّهِ مِنْ ذَلِكَ إِنَّهُ قَالَ أَدْعُوكُمْ إِلَى اَلرِّضَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ وَ إِنَّمَا جَاءَ مَا جَاءَ فِيمَنْ يَدَّعِي أَنَّ اَللَّهَ تَعَالَى نَصَّ عَلَيْهِ ثُمَّ يَدْعُو إِلَى غَيْرِ دِينِ اَللَّهِ وَ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ كَانَ زَيْدٌ وَ اَللَّهِ مِمَّنْ خُوطِبَ بِهَذِهِ اَلْآيَةِ وَ جٰاهِدُوا فِي اَللّٰهِ حَقَّ جِهٰادِهِ هُوَ اِجْتَبٰاكُمْ .

ابن ابى عبدون از پدرش چنين نقل مى‌كند:زمانى كه زيد بن موسى بن جعفر را كه در بصره خروج كرد،و خانه‌هاى بنى العبّاس را آتش زده بود،نزد مأمون بردند،مأمون جرم او را به احترام برادرش علىّ بن موسى الرضا عليهما السّلام بخشيد و خطاب به حضرت رضا عليه السّلام
گفت:اگر برادرت قيام كرده و چنين و چنان كرده،در گذشته نيز زيد بن علىّ قيام كرد و كشته شد،و اگر در رابطه با من مقام و موقعيّت فعلى را نداشتيد،او را مى‌كشتم،زيرا كارهاى او كوچك نبوده است،حضرت رضا عليه السّلام فرمود:يا امير المؤمنين برادرم زيد را با زيد بن علىّ مقايسه نكن،زيرا او از علماى آل محمّد بود،بخاطر خداوند عزّ و جلّ غضب

نمود،و با دشمنان او جنگید تا در راه خدا کشته شد،پدرم موسی بن جعفر علیهما السّلام برایم نقل کرد که از پدرش جعفر بن محمّد بن علیّ علیهم السّلام چنین شنید:خداوند عمویم زید را رحمت کند،زیرا او مردم را به رضا(شخص پسندیده)از آل محمّد دعوت می‌کرد و اگر پیروز می‌شد،به آنچه مردم را بدان دعوت می‌کرد،وفا می‌نمود .و با من در بارهٔ قیامش مشورت نمود و من به او گفتم:عمو جان!اگر راضی هستی که کشته شوی و در محلّهٔ کناسه جسدت را بردار آویزان کنند،این کار را انجام بده.و بعد از رفتن زید،حضرت صادق علیه السّلام فرمود:وای بر کسی که فریاد او را بشنود و او را یاری نکند. مأمون گفت:یا ابا الحسن!آیا روایاتی در مذمّت افرادی که به ناحقّ ادّعای امامت می‌کنند،وارد نشده است؟حضرت فرمود:زید ادّعای ناحقّ نمی‌کرد او متّقی‌تر از این بود که چنین کند،او می‌گفت:شما را به شخصی مرضی و پسندیده از آل محمّد دعوت می‌کنم،آن روایاتی که وارد شده در مورد افرادی است که ادّعا می‌کنند خداوند آنان را به امامت تعیین کرده است و مردم را به غیر دین خدا دعوت کرده و آنها را از راه خدا منحرف می‌سازند.قسم بخدا که زید از مخاطبین این آیه بود:« وَ جٰاهِدُوا فِي اَللّٰهِ حَقَّ جِهٰادِهِ هُوَ اِجْتَبٰاكُمْ»(در راه خدا-آن طور که شایستهٔ جهاد در راه خداست-جهاد کنید او شما را برگزیده است-حجّ:78).

عیون أخبار الرضا علیه السلام , جلد۱ , صفحه۲۴۸

أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ اَلسَّيَّارِيُّ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِنَا قَالَ : ذُكِرَ بَيْنَ يَدَيْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ مَنْ خَرَجَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ لاَ

أَزَالُ أَنَا وَ شِيعَتِي بِخَيْرٍ مَا خَرَجَ اَلْخَارِجِيُّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَوَدِدْتُ أَنَّ اَلْخَارِجِيَّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ خَرَجَ وَ عَلَيَّ نَفَقَةُ عِيَالِهِ .

ابو عبد الله سيارى از دوست خود نقل كرد كه در خدمت حضرت صادق صحبت خروج‌كنندگان آل محمّد شد فرمود من و شيعيان پيوسته آسوده خواهيم بود تا خروج كند قيام‌كننده‌ى آل محمد.چقدر علاقمندم كه قيام‌كننده‌ى آل محمّد قيام كند من مخارج خانواده او را خواهم داد.

السرائر , جلد۳ , صفحه۵۶۹

أَخْبَرَنِي أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو اَلْقَاسِمِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ (رَضِيَ اَللَّهُ عَنْهُ)، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اَللَّهِ ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَسْبَاطٍ ، عَنْ عَمِّهِ يَعْقُوبَ بْنِ سَالِمٍ ، عَنْ أَبِي اَلْحَسَنِ اَلْعَبْدِيِّ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلصَّادِقِ (عَلَيْهِمَا اَلسَّلاَمُ) ، قَالَ: مَا كَانَ عَبْدٌ لِيَحْبِسَ نَفْسَهُ عَلَى اَللَّهِ إِلاَّ أَدْخَلَهُ اَلْجَنَّةَ .

امام صادق عليه السّلام فرمود:هيچ بنده‌اى نيست كه از هواى نفس خود براى خداوند جلوگيرى كند مگر آنكه خداوند او را به بهشت راه مى‌دهد.

الأمالي (للطوسی) , جلد۱ , صفحه۱۲۲

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ ، قَالَ: أَخْبَرَنِي اَلشَّرِيفُ أَبُو مُحَمَّدٍ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى اَلْعَلَوِيُّ اَلزَّاهِدُ ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْدَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ نُعَيْمٍ اَلسَّمَرْقَنْدِيُّ ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرٍو مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ اَلْكَشِّيُّ ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمْدَوَيْهِ بْنُ نَصْرٍ ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى ، عَنِ اَلْحُسَيْنِ بْنِ خَالِدٍ ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي اَلْحَسَنِ اَلرِّضَا (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) : إِنَّ عَبْدَ اَللَّهِ بْنَ بُكَيْرٍ كَانَ يَرْوِي حَدِيثاً وَ يَتَأَوَّلُهُ، وَ أَنَا أُحِبُّ أَنْ أَعْرِضَهُ عَلَيْكَ. فَقَالَ: مَا ذَلِكَ اَلْحَدِيثُ قُلْتُ: قَالَ اِبْنُ بُكَيْرٍ : حَدَّثَنِي عُبَيْدُ بْنُ زُرَارَةَ ، قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) أَيَّامَ خُرُوجِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اَللَّهِ بْنِ اَلْحَسَنِ ، إِذْ دَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِنَا، فَقَالَ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، إِنَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اَللَّهِ قَدْ خَرَجَ، وَ أَجَابَهُ اَلنَّاسُ، فَمَا تَقُولُ فِي اَلْخُرُوجِ مَعَهُ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) : أُسْكُنْ مَا سَكَنَتِ اَلسَّمَاءُ وَ اَلْأَرْضُ. فَقَالَ عَبْدُ اَللَّهِ بْنُ بُكَيْرٍ : فَإِذَا كَانَ اَلْأَمْرُ هَكَذَا، وَ لَمْ يَكُنْ خُرُوجٌ مَا سَكَنَتِ اَلسَّمَاءُ وَ اَلْأَرْضُ، فَمَا مِنْ قَائِمٍ وَ لاَ مِنْ خُرُوجٍ. فَقَالَ أَبُو اَلْحَسَنِ (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) : صَدَقَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) ، وَ لَيْسَ اَلْأَمْرُ عَلَى مَا تَأَوَّلَهُ اِبْنُ بُكَيْرٍ ، إِنَّمَا قَالَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ (عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ) أُسْكُنُوا مَا سَكَنَتِ اَلسَّمَاءُ مِنَ اَلنِّدَاءِ، وَ اَلْأَرْضُ مِنَ اَلْخَسْفِ بِالْجَيْشِ .

حسين بن خالد گفته است:به حضرت رضا عليه السّلام عرض كردم:عبد اللّه بن بكير حديثى روايت كرده،آن را تأويل مى‌كرد و من دوست دارم كه آن را به شما عرضه كنم.امام عليه السّلام فرمودند:آن حديث چيست؟من عرض كردم:ابن بكير گفت:عبيد بن زراره روايت كرد كه من در روزگار قيام محمد بن عبد اللّه بن حسن نزد حضرت صادق عليه السّلام بودم كه ناگاه مردى از اصحابمان به نزد ايشان آمد و عرض كرد:جانم فدايت محمّد بن عبد اللّه قيام كرده و مردم او را پذيرفته‌اند.نظر شما دربارۀ قيام به همراه او چيست؟حضرت صادق عليه السّلام فرمود:تا آسمان و زمين آرام است،آرام باش.و عبد اللّه بن بكير گفت:اگر چنين باشد

و تا آسمان و زمین آرام است قیامی نباشد نه قیام‌کننده‌ای خواهد بود و نه هیچ قیامی.حضرت رضا علیه السّلام فرمودند: حضرت صادق علیه السّلام درست فرموده‌اند ولی موضوع چنان نیست که ابن بکیر تأویل کرده است. همانا حضرت صادق علیه السّلام فرموده است:تا آسمان از فریاد و زمین از فرو رفتن[در اثر گام‌های]لشکر آرام باشد،آرام باشید.

الأمالي (للطوسی) , جلد۱ , صفحه۴۱۲

مُحَمَّدُ بْنُ اَلْحُسَيْنِ اَلرَّضِيُّ اَلْمُوسَوِيُّ فِي نَهْجِ اَلْبَلاَغَةِ عَنْ أَمِيرِ اَلْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ أَنَّهُ قَالَ فِي خُطْبَةٍ لَهُ: اِلْزَمُوا اَلْأَرْضَ وَ اِصْبِرُوا عَلَى اَلْبَلاَءِ وَ لاَ تُحَرِّكُوا بِأَيْدِيكُمْ وَ سُيُوفِكُمْ فِي هَوَى أَلْسِنَتِكُمْ وَ لاَ تَسْتَعْجِلُوا بِمَا لَمْ يَعْجَلِ اَللَّهُ لَكُمْ فَإِنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْكُمْ عَلَى فِرَاشِهِ وَ هُوَ عَلَى مَعْرِفَةِ حَقِّ رَبِّهِ وَ حَقِّ رَسُولِهِ ، وَ أَهْلِ بَيْتِهِ مَاتَ شَهِيداً وَ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اَللَّهِ وَ اِسْتَوْجَبَ ثَوَابَ مَا نَوَى مِنْ صَالِحِ عَمَلِهِ وَ قَامَتِ اَلنِّيَّةُ مَقَامَ إِصْلاَتِهِ بِسَيْفِهِ فَإِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ مُدَّةً وَ أَجَلاً.

بر جای خود قرار گیرید، بر بلا و سختی صبر کنید، دستها و اسلحه های خود را در مسیر هوا و هوس زبانهای خود به کار مگیرید، و در آنچه خداوند شتاب در آن را برای شما نخواسته شتاب نکنید، زیرا هر کدام از شما که بر اساس شناخت خدا و رسولش و اهل بیت پیامبرش در بستر بمیرد شهید از دنیا رفته، و اجرش بر خداست، و به ثواب عمل صالحی که در نیّت داشته می رسد، و این نیّت جای شمشیر کشیدن او را پر می کند، زیرا هر چیزی را زمان مشخّص و مدّت معیّنی است.

وسائل الشيعة , جلد۱۵ , صفحه۵۵

اَلْفَضْلُ عَنِ اَلْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي اَلْمِقْدَامِ عَنْ جَابِرٍ اَلْجُعْفِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ قَالَ: اِلْزَمِ اَلْأَرْضَ وَ لاَ تُحَرِّكْ يَداً وَ لاَ رِجْلاً حَتَّى تَرَى عَلاَمَاتٍ أَذْكُرُهَا لَكَ وَ مَا أَرَاكَ تُدْرِكُ - اِخْتِلاَفَ بَنِي فُلاَنٍ وَ مُنَادٍ يُنَادِي مِنَ اَلسَّمَاءِ وَ يَجِيئُكُمُ اَلصَّوْتُ مِنْ نَاحِيَةِ دِمَشْقَ بِالْفَتْحِ وَ خَسْفِ قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى اَلشَّامِ تُسَمَّى اَلْجَابِيَةَ وَ سَتُقْبِلُ إِخْوَانُ اَلتُّرْكِ حَتَّى
يَنْزِلُوا اَلْجَزِيرَةَ وَ سَتُقْبِلُ مَارِقَةُ اَلرُّومِ حَتَّى يَنْزِلُوا اَلرَّمْلَةَ فَتِلْكَ اَلسَّنَةَ فِيهَا اِخْتِلاَفٌ كَثِيرٌ فِي كُلِّ أَرْضٍ مِنْ نَاحِيَةِ اَلْمَغْرِبِ
فَأَوَّلُ أَرْضٍ تَخْرَبُ اَلشَّامُ يَخْتَلِفُونَ عِنْدَ ذَلِكَ عَلَى ثَلاَثِ رَايَاتٍ رَايَةِ اَلأَصْهَبِ وَ رَايَةِ اَلْأَبْقَعِ وَ رَايَةِ اَلسُّفْيَانِيِّ .

جابر جعفی از امام باقر علیه السّلام نقل می‌کند که حضرت فرمودند:در جای خودت بنشین و دست و پا نزن،تا زمانی که علاماتی را ببینی که برای تو ذکر می‌کنم، البته در تو نمی‌بینم که زمان ظهور علامات را ببینی[آن علامات عبارتند از این‌که]:

[بنی فلان]بنی عباس دچار اختلاف و چنددستگی می‌شوند.ندادهنده‌ای از آسمان به فتح و پیروزی ندا می‌دهد و صدایش از ناحیه دمشق به گوش شما می‌رسد،و دهی از دهات شما به نام جابیه در زمین فرو
می‌رود.برادران ترك در جزیره یا شهر جزیره پیاده می‌شوند،و خارجیان رومی هم می‌آیند تا این‌که در رمله پیاده می‌شوند،در همان سال اختلافات بسیار زیادی رخ می‌دهد.اولین سرزمینی که خراب خواهد شد شام

است،اهل شام و دیگران به سه پرچم گرایش پیدا می‌کنند:پرچم اصهب،پرچم ابقع و پرچم سفیانی.

الغيبة (للطوسی) , جلد۱ , صفحه۴۴۱

إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ اَلثَّقَفِيُّ فِي كِتَابِ اَلْغَارَاتِ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبَانٍ عَنْ عَبْدِ اَلْغَفَّارِ بْنِ اَلْقَاسِمِ عَنِ اَلْمَنْصُورِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ زِرِّ بْنِ حُبَيْشٍ عَنْ أَمِيرِ اَلْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ وَ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ أَبِيهِ عَنِ اِبْنِ أَبِي لَيْلَى عَنِ اَلْمِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ زِرِّ بْنِ حُبَيْشٍ قَالَ: خَطَبَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ بِالنَّهْرَوَانِ إِلَى أَنْ قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَمِيرَ اَلْمُؤْمِنِينَ حَدِّثْنَا عَنِ اَلْفِتَنِ فَقَالَ إِنَّ اَلْفِتْنَةَ إِذَا أَقْبَلَتْ شُبِّهَتْ ثُمَّ ذَكَرَ اَلْفِتَنَ بَعْدَهُ إِلَى أَنْ قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَمِيرَ اَلْمُؤْمِنِينَ مَا نَصْنَعُ فِي ذَلِكَ اَلزَّمَانِ قَالَ اُنْظُرُوا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ فَإِنْ لَبَدُوا فَالْبُدُوا وَ إِنِ اِسْتَصْرَخُوكُمْ فَانْصُرُوهُمْ تُؤْجَرُوا وَ لاَ تَسْتَبِقُوهُمْ فَتَصْرَعَكُمُ اَلْبَلِيَّةُ ثُمَّ ذَكَرَ حُصُولَ اَلْفَرَجِ بِخُرُوجِ صَاحِبِ اَلْأَمْرِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ .

زر بن حبیش گوید: امیرالمؤمنین علیه السلام در نهروان خطبه خواند تا آنجا که گفت: مردی برخاست و گفت:یا امیر المؤمنین،برای ما از فتنه‌ها سخن بگوی. فرمود: فتنه‌ها چون فراز آیند (روی آورند) شناخته نشوند که حق چیست و باطل چیست سپس فتنه‌های پس از آنرا را ذکر فرمود تا آنجا که گفت: مردی از جای بر خاست و گفت:یا امیر المؤمنین،در چنین روزگاری چه بایدمان کرد؟ گفت:به خاندان پیامبر خود بنگرید،اگر در خانه نشسته‌اند در خانه بنشینید و اگر شما را به یاری خوانده‌اند یاریشان کنید،تا پاداش یابید.ولی بر آنان پیشی مگیرید تا گرفتار بلا نشوید. سپس

حصول گشایش و فرج بوسیلۀ خروج حضرت صاحب الامر علیه السلام را ذکر فرمود.

وسائل الشيعة , جلد١۵ , صفحه۵۶

وَ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اَلْوَاحِدِ بْنُ عَبْدِ اَللَّهِ قَالَ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ رَبَاحٍ اَلزُّهْرِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ اَلْعَبَّاسِ بْنِ عِيسَى اَلْحُسَيْنِيُّ عَنِ اَلْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَعْيَنَ اَلْجُهَنِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ اَلْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ أَنَّهُ قَالَ: كُلُّ رَايَةٍ تُرْفَعُ قَبْلَ رَايَةِ اَلْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ صَاحِبُهَا طَاغُوتٌ.

مالك بن أعين جهنى از امام باقر عليه السّلام روايت كند كه آن حضرت فرمود:«هر پرچمى كه پيش از پرچم حضرت قائم عليه السّلام برافراشته گردد صاحب آن طاغوت است».

سند ٢: وَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحُسَيْنِ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى اَلْعَطَّارُ بِقُمَّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ اَلْحَسَنِ اَلرَّازِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ اَلْكُوفِيُّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحُسَيْنِ (عَنْ عَلِيِّ بْنِ اَلْحَسَنِ بْنِ فَضَّالٍ) عَنِ اِبْنِ مُسْكَانَ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَعْيَنَ اَلْجُهَنِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَقُولُ: وَ ذَكَرَ مِثْلَهُ.

سند ٣: وَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَحْمَدَ اَلْبَنْدِينَجِيِّ عَنْ عَبْدِ اَللَّهِ بْنِ مُوسَى اَلْعَلَوِيِّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ اَللَّهِ بْنِ

اَلْمُغِيرَةِ عَنْ عَبْدِ اَللَّهِ بْنِ مُسْكَانَ : وَ ذَكَرَ مِثْلَهُ إِلاَّ أَنَّ فِيهِ كُلَّ رَايَةٍ تُرْفَعُ أَوْ قَالَ تُخْرَجُ.

الغيبة (للنعمانى) , جلد١ , صفحه١١۴

خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ.

و از [پرستش] طاغوت بپرهيزيد.

قرآن کریم: سوره نحل، آيه ٣۶

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ اِبْنُ عُقْدَةَ اَلْكُوفِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُوسُفَ بْنِ يَعْقُوبَ اَلْجُعْفِيُّ أَبُو اَلْحَسَنِ قَالَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مِهْرَانَ قَالَ
حَدَّثَنَا اَلْحَسَنُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ أَبِيهِ وَ وُهَيْبِ بْنِ حَفْصٍ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ قَالَ إِنَّهُ قَالَ لِي أَبِي عَلَيْهِ
السَّلاَمُ : لاَ بُدَّ لِنَارٍ مِنْ آذَرْبِيجَانَ لاَ يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ إِذَا كَانَ ذَلِكَ فَكُونُوا أَحْلاَسَ بُيُوتِكُمْ وَ أَلْبِدُوا مَا أَلْبَدْنَا فَإِذَا تَحَرَّكَ مُتَحَرِّكُنَا فَاسْعَوْا إِلَيْهِ وَ لَوْ حَبْواً وَ اَللَّهِ لَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ بَيْنَ اَلرُّكْنِ وَ اَلْمَقَامِ يُبَايِعُ اَلنَّاسَ عَلَى كِتَابٍ جَدِيدٍ عَلَى اَلْعَرَبِ شَدِيدٌ وَ قَالَ وَيْلٌ لِطُغَاةِ اَلْعَرَبِ مِنْ شَرٍّ قَدِ اِقْتَرَبَ .

ابو بصیر از امام صادق علیه السّلام روایت کرده که آن حضرت فرمود:«پدرم-امام باقر علیه السّلام-به من فرمود:ناگزیر آتشی از ناحیهٔ آذربایجان زبانه خواهد کشید که هیچ چیز در مقابلش نتواند ایستاد،چون چنین شود خانه‌نشین باشید(بی‌طرف بمانید)و تا آنگاه که ما در خانه نشسته‌ایم شما نیز خانه‌نشین باشید و چون کسی که از طرف ما حرکت می‌کند فعّالیت خود را آغاز کرد به سوی او بشتابید(به هر نحو ممکن)اگر چه بر دست و زانو.به خدا سوگند گوئی هم اکنون به او می‌نگرم که میان رکن و مقام به فرمانی جدید از مردم بیعت می‌گیرد،فرمانی که بر عرب سخت گران است،و(پدرم)فرمود: وای بر سرکشان عرب از شرّی که روی نموده است».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۴

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ بَعْضِ رِجَالِهِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُمَارَةَ اَلْكِنَانِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ عَنْ أَبِي اَلْجَارُودِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ قَالَ: قُلْتُ لَهُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ أَوْصِنِي فَقَالَ أُوصِيكَ بِتَقْوَى اَللَّهِ وَ أَنْ تَلْزَمَ بَيْتَكَ وَ تَقْعُدَ فِي دَهْمَاءِ هَؤُلاَءِ اَلنَّاسِ وَ إِيَّاكَ وَ اَلْخَوَارِجَ مِنَّا فَإِنَّهُمْ لَيْسُوا عَلَى شَيْءٍ وَ لاَ إِلَى شَيْءٍ - وَ اِعْلَمْ أَنَّ لِبَنِي أُمَيَّةَ مُلْكاً لاَ يَسْتَطِيعُ اَلنَّاسُ أَنْ تَرْدَعَهُ وَ أَنَّ لِأَهْلِ اَلْحَقِّ دَوْلَةً إِذَا جَاءَتْ وَلاَّهَا اَللَّهُ لِمَنْ يَشَاءَ مِنَّا أَهْلَ اَلْبَيْتِ فَمَنْ أَدْرَكَهَا مِنْكُمْ كَانَ عِنْدَنَا فِي اَلسَّنَامِ اَلْأَعْلَى وَ إِنْ قَبَضَهُ اَللَّهُ قَبْلَ ذَلِكَ خَارَ لَهُ وَ اِعْلَمْ أَنَّهُ لاَ تَقُومُ عِصَابَةٌ تَدْفَعُ ضَيْماً أَوْ تُعِزُّ دِيناً إِلاَّ صَرَعَتْهُمُ اَلْمَنِيَّةُ وَ اَلْبَلِيَّةُ حَتَّى تَقُومَ عِصَابَةٌ شَهِدُوا بَدْراً مَعَ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى

اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لاَ يُوَارَى قَتِيلُهُمْ وَ يُرْفَعُ صَرِيعُهُمْ وَ لاَ يُدَاوَى جَرِيحُهُمْ قُلْتُ مَنْ هُمْ قَالَ اَلْمَلاَئِكَةُ .

ابو الجارود از امام باقر عليه السّلام روايت كرده است گويد:به آن حضرت عرض كردم:«مرا دستورى فرمائيد،پس فرمود:ترا به پرهيزگارى سفارش مى‌كنم و نيز به اينكه خانه‌نشين باشى و در گردهمائى و جمع اين مردم شركت و فعّاليّتى نكنى،و از آنان كه از ما خاندان خروج مى‌كنند دور باش كه آنان چيزى به دست ندارند و به چيزى هم نائل نمى‌شوند،بدان كه بني اميّه را حكومتى است كه مردم توان بازستاندنش را ندارند و براى اهل حقّ دولتى است كه چون فرا رسد خداوند زمامش را به هر كس از ما خاندان بخواهد مى‌سپارد،پس هر كس از شما آن را دريافت،نزد ما در مقام بلند خواهد بود و اگر پيش از آن دولت وفات يافته باشد خداوند برايش نيكى خواسته است.بدان كه هيچ گروهى براى برطرف ساختن ستم يا عزّت بخشيدن دينى قيام نمى‌كند مگر اينكه مرگ و گرفتارى دامنگيرش مى‌شود،تا اينكه جمعيّتى به پا خيزند كه با رسول خدا صلّى اللّه عليه و آله در بدر بوده‌اند كه كشتگانشان به خاك سپرده نشود و به خاك افتادگانشان از زمين برداشته نشود و زخميانشان درمان نگردد،عرض كردم:آنان كيانند؟فرمود:فرشتگان».

الغيبة (للنعمانى) , جلد۱ , صفحه۱۹۴

وَ أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ اَلْحَسَنِ اَلتَّيْمُلِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا اَلْحَسَنُ وَ مُحَمَّدٌ اِبْنَا عَلِيِّ بْنِ يُوسُفَ عَنْ أَبِيهِمَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَلِيٍّ اَلْحَلَبِيِّ عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي اَلْأَسْوَدِ عَنْ أَبِي اَلْجَارُودِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ

عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَقُولُ: لَيْسَ مِنَّا أَهْلَ اَلْبَيْتِ أَحَدٌ يَدْفَعُ ضَيْماً وَ لاَ يَدْعُو إِلَى حَقٍّ إِلاَّ صَرَعَتْهُ اَلْبَلِيَّةُ حَتَّى تَقُومَ عِصَابَةٌ شَهِدَتْ بَدْراً لاَ يُوَارَى قَتِيلُهَا وَ لاَ يُدَاوَى جَرِيحُهَا قُلْتُ مَنْ عَنَى أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ بِذَلِكَ قَالَ اَلْمَلاَئِكَةَ .

ابو الجارود گويد:شنيدم امام باقر عليه السّلام مى‌فرمود:«كسى از ما خاندان نيست كه به دفع ستمى يا فراخواندن به سوى حقّى برخيزد مگر اينكه گرفتارى دامنگيرش مى‌شود تا آنگاه كه جمعيّتى كه در بدر حضور داشته قيام نمايد،كه كشتگانش به خاك سپرده نشود و زخميانش درمان نگردد،عرض كردم:منظور[امام باقر عليه السّلام]چه كسانى است؟فرمود:فرشتگان-».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۵

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنِ شَيْبَانَ قَالَ حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ كُلَيْبٍ اَلْمَسْعُودِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا اَلْحَكَمُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَثِيرٍ عَنْ أَبِي بَكْرٍ اَلْحَضْرَمِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَ أَبَانٌ عَلَى أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ وَ ذَلِكَ حِينَ ظَهَرَتِ اَلرَّايَاتُ اَلسُّودُ بِخُرَاسَانَ فَقُلْنَا مَا تَرَى فَقَالَ اِجْلِسُوا فِي بُيُوتِكُمْ فَإِذَا رَأَيْتُمُونَا قَدِ اِجْتَمَعْنَا عَلَى رَجُلٍ فَانْهَدُوا إِلَيْنَا بِالسِّلاَحِ .

ابو بكر حضرمى گويد:«من و أبان بر امام صادق عليه السّلام وارد شديم و اين مقارن با زمانى بود كه پرچمهاى سياه در خراسان ظهور كرده بود،عرض كرديم:نظر شما چيست؟آن حضرت فرمود:در خانه‌هاى خود

بنشینید،هر گاه دیدید ما بر مردی گرد آمده‌ایم شما نیز با سلاح به یاری ما برخیزید»(به سوی ما بشتابید).

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۷

وَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مَالِكٍ اَلْفَزَارِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَسْبَاطٍ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ أَنَّهُ قَالَ: كُفُّوا أَلْسِنَتَكُمْ وَ اِلْزَمُوا بُيُوتَكُمْ فَإِنَّهُ لاَ يُصِيبُكُمْ أَمْرٌ تُخَصُّونَ بِهِ أَبَداً وَ يُصِيبُ اَلْعَامَّةَ وَ لاَ تَزَالُ اَلزَّيْدِيَّةُ وِقَاءً لَكُمْ أَبَداً.

از علیّ بن اسباط و او از بعضی از اصحابش و او از): ابی عبد اللّٰه(امام صادق)علیه السّلام که آن حضرت فرمود:زبانهای خود را نگهدارید و در خانه‌های خود بنشینید باشد که هرگز کاری دامنگیر خصوص شما نشود بلکه همگانی باشد و همواره(زیدیّه)سپر بلای شما خواهند بود. [شرح:در بعضی از نسخه‌ها چنین است «و یصیب الغلمة و لا تزال وقاء لکم». که بجای کلمهٔ(العامة)کلمهٔ(الغلمة)است بدون کلمهٔ زیدیّه.بنا بر این معنای جمله چنین خواهد شد که گرفتاری دامنگیر جوانان خواهد شد و آنان سپر بلای شما خواهند گردید].

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۷

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ اَلْجُعْفِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ اَلْمُثَنَّى اَلْحَضْرَمِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلْبَاقِرِ عَلَيْهِ
السَّلاَمُ قَالَ: مَثَلُ خُرُوجِ اَلْقَائِمِ مِنَّا أَهْلَ اَلْبَيْتِ كَخُرُوجِ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَثَلُ مَنْ خَرَجَ مِنَّا أَهْلَ
اَلْبَيْتِ قَبْلَ قِيَامِ اَلْقَائِمِ مَثَلُ فَرْخٍ طَارَ فَوَقَعَ مِنْ وَكْرِهِ فَتَلاَعَبَتْ بِهِ اَلصِّبْيَانُ .

جابر از امام باقر عليه السّلام روايت كرده كه آن حضرت فرمود:«مثل خروج قائم ما خاندان مانند خروج رسول خدا صلّى اللّٰه عليه و آله است،و مثل آن كس كه از ما خاندان قبل از قيام قائم بپا خيزد بسان جوجه‌اى است كه پرواز كند و از آشيانه خود فرو افتد و كودكان با آن به بازى پردازند(دستخوش بازيچه كودكان شود)».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۹

عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ عَنْ عُبَيْدِ اَللَّهِ بْنِ مُوسَى اَلْعَلَوِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ اَلْحُسَيْنِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ عَمَّارِ بْنِ مَرْوَانَ عَنْ مُنَخَّلِ بْنِ جَمِيلٍ عَنْ جَابِرِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ اَلْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ أَنَّهُ قَالَ: أُسْكُنُوا مَا سَكَنَتِ اَلسَّمَاوَاتُ وَ اَلْأَرْضُ أَيْ لاَ تَخْرُجُوا عَلَى أَحَدٍ فَإِنَّ أَمْرَكُمْ لَيْسَ بِهِ خَفَاءٌ أَلاَ إِنَّهَا آيَةٌ مِنَ اَللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ لَيْسَتْ مِنَ اَلنَّاسِ- أَلاَ إِنَّهَا أَضْوَأُ مِنَ اَلشَّمْسِ لاَ تَخْفَى عَلَى بَرٍّ وَ لاَ فَاجِرٍ أَ تَعْرِفُونَ اَلصُّبْحَ فَإِنَّهَا كَالصُّبْحِ لَيْسَ بِهِ خَفَاءٌ .

جابر بن یزید از امام باقر علیه السّلام روایت کرده که آن حضرت فرمود:«تا آسمان و زمین ساکن است شما نیز ساکن و بی‌جنبش باشید-یعنی بر هیچ کس خروج نکنید-که کار شما پوشیدگی ندارد،بدانید که آن نشانه‌ای از جانب خدای عزّ و جلّ است نه از جانب مردم،بدانید که آن از آفتاب روشن‌تر است و بر نیکوکار و زشت کار پنهان نخواهد ماند،آیا صبح را می‌شناسید؟امر شما همانند صبح است که پنهان ماندن در آن راه ندارد».

الغیبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۲۰۰

أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ هَؤُلاَءِ اَلرِّجَالِ اَلْأَرْبَعَةِ عَنِ اِبْنِ مَحْبُوبٍ وَ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ اَلْكُلَيْنِيُّ أَبُو جَعْفَرٍ قَالَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ وَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عِمْرَانَ قَالَ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى قَالَ وَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَ غَيْرُهُ عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ جَمِيعاً عَنِ اَلْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ قَالَ وَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اَلْوَاحِدِ بْنُ عَبْدِ اَللَّهِ اَلْمَوْصِلِيُّ عَنْ أَبِي عَلِيٍّ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي نَاشِرٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ هِلاَلٍ عَنِ اَلْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي اَلْمِقْدَامِ عَنْ جَابِرِ بْنِ يَزِيدَ اَلْجُعْفِيِّ قَالَ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ اَلْبَاقِرُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : يَا جَابِرُ اِلْزَمِ اَلْأَرْضَ وَ لاَ تُحَرِّكْ يَداً وَ لاَ رِجْلاً حَتَّى تَرَى عَلاَمَاتٍ أَذْكُرُهَا لَكَ إِنْ أَدْرَكْتَهَا ...

جابر بن یزید جعفیّ گوید:امام باقر علیه السّلام فرمود:«ای جابر،بر زمین بنشین (خانه‌نشین باش)و دست و پائی نجنبان(فعّالیتی نکن)تا نشانه‌هائی را که برایت یاد می‌کنم ببینی چنانچه بدان برسی ...

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۲۷۹

شي، ، [تفسير العياشي] ، عَنْ بُرَيْدٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : فِي قَوْلِهِ: اِصْبِرُوا يَعْنِي بِذَلِكَ عَنِ اَلْمَعَاصِي وَ صٰابِرُوا يَعْنِي اَلتَّقِيَّةَ وَ رٰابِطُوا يَعْنِي عَلَى اَلْأَئِمَّةِ ثُمَّ قَالَ أَ تَدْرِي مَا مَعْنَى اُلْبُدُوا مَا لَبَدْنَا فَإِذَا تَحَرَّكْنَا فَتَحَرَّكُوا وَ اِتَّقُوا اَللّٰهَ مَا لَبَدْنَا رَبَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ قَالَ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنَّمَا نَقْرَؤُهَا وَ اِتَّقُوا اَللّٰهَ قَالَ أَنْتُمْ تَقْرَءُونَها كَذَا وَ نَحْنُ نَقْرَؤُهَا كَذَا .

تفسير عياشى: بريد از حضرت باقر عليه السّلام در باره فرمودۀ خداوند متعال (اِصْبِرُوا و صٰابِرُوا وَ رٰابِطُوا) پرسيد. فرمود: « اِصْبِرُوا »يعنى صبر از انجام گناهان كنيد« صٰابِرُوا »يعنى تقيه و « رٰابِطُوا »يعنى ارتباط با ائمه عليهم السّلام. سپس فرمود: معنى «البدوا ما لبدنا». چيست؟ يعنى عجله در خروج بر مخالفين نكنيد و در خانه‌هاى خود باشيد تا وقتى علائمى كه نشانه خروج است از قبيل صيحه آسمانى و علامات ظهور قائم بروز كند شايد رستگار شويد گفتم: فدايت شوم ما« وَ اِتَّقُوا اَللّٰهَ »ميخوانيم فرمود شما اين طور مى‌خوانيد و ما آن طور.

بحار الأنوار , جلد۲۴ , صفحه۲۱۸

كِتَابُ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ شُرَيْحٍ اَلْحَضْرَمِيِّ ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ لِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَا جَابِرُ إِنَّ لِبَنِي اَلْعَبَّاسِ رَايَةً وَ لِغَيْرِهِمْ رَايَاتٍ فَإِيَّاكَ ثُمَّ إِيَّاكَ ثُمَّ إِيَّاكَ ثَلاَثاً حَتَّى تَرَى رَجُلاً

مِنْ وُلْدِ اَلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يُبَايَعُ لَهُ بَيْنَ اَلرُّكْنِ وَ اَلْمَقَامِ مَعَهُ سِلاَحُ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مِغْفَرُ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ دِرْعُ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَيْفُ رَسُولِ اَللَّهِ صَلَّى اَللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ .

امام باقر، عليه السلام، در روايتي خطاب به «جابر جعفي» مي فرمايد: اي جابر! براي بني عباس پرچمي است و براي ديگران پرچمهايي، پس بر حذر باش و بر حذر باش و بر حذر باش، تا زماني كه مردي از فرزندان حسين، عليه السلام، را ملاحظه كني كه بين ركن و مقام با او بيعت مي شود. سلاح رسول الله، صلي الله عليه و آله، كلاهخود رسول خدا، صلي الله عليه و آله، زره رسول خدا و شمشير رسول خدا با اوست.

مستدرک الوسائل , جلد۱۱ , صفحه۳۸

وَ بِهَذَا اَلْإِسْنَادِ عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : ضَعْ خَدَّكَ [عَلَى] اَلْأَرْضِ وَ لاَ تُحَرِّكْ رِجْلَيْكَ حَتَّى يَنْزِلُ اَلرُّومُ اَلرُّمَيْلَةَ وَ اَلتُّرْكُ اَلْجَزِيرَةَ وَ يُنَادِيَ مُنَادٍ مِنْ دِمَشْقَ .

جابر مي‌گويد: امام محمد باقر(ع) فرمودند: صورتت را روي زمين بگذار و پاهايت را تكان مده تا زماني كه سپاه روم در رميله و لشكر ترك در جزيره فرود آيند و ندايي از سمت دمشق و ندا دهنده‌ای از دمشق ندا دهد به پا خيزد.

مستدرک الوسائل , جلد۱۱ , صفحه۳۸

أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ زِيَادٍ اَلْكُوفِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ اَلصَّبَّاحِ بْنِ اَلضَّحَّاكِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَمَاعَةَ عَنْ سَيْفٍ اَلتَّمَّارِ عَنْ أَبِي اَلْمُرْهِفِ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ هَلَكَتِ اَلْمَحَاضِيرُ قَالَ قُلْتُ وَ مَا اَلْمَحَاضِيرُ
- قَالَ اَلْمُسْتَعْجِلُونَ وَ نَجَا اَلْمُقَرَّبُونَ وَ ثَبَتَ اَلْحِصْنُ عَلَى أَوْتَادِهَا كُونُوا أَحْلاَسَ بُيُوتِكُمْ فَإِنَّ اَلْغَبَرَةَ عَلَى مَنْ أَثَارَهَا وَ إِنَّهُمْ لاَ يُرِيدُونَكُمْ بِجَائِحَةٍ إِلاَّ أَتَاهُمُ اَللَّهُ بِشَاغِلٍ إِلاَّ مَنْ تَعَرَّضَ لَهُمْ .

ابو المرهف گويد:امام صادق عليه السّلام فرمود:«محاضير(اسبان تندرو در مسابقه) هلاك شدند،گويد:عرض كردم محاضير چيست؟فرمود:همان شتابجويان(كه خواستار شتاب و زودتر فرا رسيدن امر خدا از موعد مقرّر آن شدند)و مقرّبون(كسانى كه قائلند فرج نزديك است)نجات يافتند،و قلعه بر پى‌ها و ميخهايش استوار ماند، خانه‌هاى خود را باشيد(فعّاليّتهاى سياسى نكنيد و بى‌طرف بمانيد)كه غبار فتنه به زيان كسى است كه آن را برانگيزد،هيچ گاه آنان براى شما گرفتارى و مصيبتى تدارك نمى‌بينند مگر اينكه خداوند مشغوليّتى براى آنان پيش مى‌آورد،مگر كسى كه خود متعرّض ايشان شود(خود خويشتن را دم تيغ آنان دهد)».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۶

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عِيسَى عَمَّنْ أَخْبَرَهُ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ : كُفُّوا أَلْسِنَتَكُمْ وَ اِلْزَمُوا بُيُوتَكُمْ فَإِنَّهُ لاَ يُصِيبُكُمْ أَمْرٌ تَخُصُّونَ بِهِ أَبَداً وَ لاَ تَزَالُ اَلزَّيْدِيَّةُ لَكُمْ وِقَاءً أَبَداً .

امام صادق علیه السّلام فرمود: زبان خود را نگهدارید و خانه‌نشین باشید، هرگز بلائی که مخصوص شما (شیعیان) است بشما نمیرسد (زیرا گمنامید و تقیه میکنید) و طایفه زیدیه همواره سپر بلای شما باشند (زیرا آنها تقیه نمیکنند و بر ائمه ما علیهم السلام طعنه میزنند، از این رو سلاطین جور بدفع آنها میپردازند و از شما غفلت میکنند).

الكافي , جلد۲ , صفحه۲۲۵

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند:

مَا خَرَجَ وَ لاَ يَخْرُجُ مِنَّا أَهْلَ اَلْبَيْتِ إِلَى قِيَامِ قَائِمِنَا أَحَدٌ لِيَدْفَعَ ظُلْماً أَوْ يَنْعَشَ حَقّاً إِلاَّ اِصْطَلَمَتْهُ اَلْبَلِيَّةُ، وَ كَانَ قِيَامُهُ زِيَادَةً فِي مَكْرُوهِنَا وَ شِيعَتِنَا.

هیچ یک از [منسوبین به] ما اهل بیت برای دفع ظلمی یا بر پا داشتن حقی قبل از قیام قائم ما، قیام نکرده و نمی‌کند، مگر به بلاها و مصیبت‌ها دچار می‌شود و قیامش باعث زیاد شدن ناخوشی و رنج ما و شیعیان ما می‌شود.

صحيفه كامله سجاديه , جلد۱ , صفحه۱۰

عَنْ أَنَسٍ أَوْ هَيْثَمِ بْنِ اَلْبَرَاءِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ اَلسَّلاَمُ قَالَ: ... فَأَيْنَ عَلاَمَةُ هَذَا اَلْأَمْرِ فَقَالَ أَ تَرَى بِالصُّبْحِ مِنْ خَفَاءٍ قَالَ قُلْتُ لاَ قَالَ فَإِنَّ أَمْرَنَا إِذَا كَانَ كَانَ أَبْيَنَ مِنْ فَلَقِ اَلصُّبْحِ قَالَ ثُمَّ قَالَ مُزَاوَلَةُ جَبَلٍ بِظُفُرٍ أَهْوَنُ مِنْ مُزَاوَلَةِ مُلْكٍ لَمْ يَنْقَضِ أَكْلُهُ فَاتَّقُوا اَللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ لاَ تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ لِلظَّلَمَةِ.

راوی از حضرت امام باقر علیه السلام پرسید: ... علامت این امر (ظهور) چیست؟ فرمود: آیا ممکن است صبح (طلوع فجر) مخفی باشد؟ عرض کرد: نه، فرمود: هنگامی که امر ما ظاهر شود از صبح روشن‌تر و واضح‌تر خواهد بود. کندن کوه با ناخن آسان‌تر است از برهم زدن حکومتی که اجلش نرسیده، تقوای الهی پیشه کنید و خود را برای [به حکومت رسیدنِ] ظالمان به کشتن ندهید.

الکافي , جلد۷ , صفحه۲۹۷

عَنْ بُرَيْدِ بْنِ مُعَاوِيَةَ اَلْعِجْلِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَ جَلَّ- اِصْبِرُوا وَ صٰابِرُوا وَ
رٰابِطُوا فَقَالَ اِصْبِرُوا عَلَى أَدَاءِ اَلْفَرَائِضِ وَ صٰابِرُوا عَدُوَّكُمْ وَ
رٰابِطُوا إِمَامَكُمُ اَلْمُنْتَظَرَ .

برید بن معاویة العجلی در بارۀ این فرمایش خدای عزّ و جلّ که می‌فرماید: « اِصْبِرُوا وَ صٰابِرُوا وَ رٰابِطُوا »از امام باقر علیه السّلام

روایت کرده که آن حضرت فرمود:یعنی صبر کنید بر انجام واجبات الهی و پایداری کنید در برابر دشمنان و مراقب امامتان[که به انتظارش هستید]باشید».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۹

عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ اَلْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ أَنَّهُ قَالَ: يَأْتِي عَلَى اَلنَّاسِ زَمَانٌ يَغِيبُ عَنْهُمْ إِمَامُهُمْ فَيَا طُوبَى لِلثَّابِتِينَ عَلَى أَمْرِنَا فِي ذَلِكَ اَلزَّمَانِ إِنَّ أَدْنَى مَا يَكُونُ لَهُمْ مِنَ اَلثَّوَابِ أَنْ يُنَادِيَهُمُ اَلْبَارِئُ جَلَّ جَلاَلُهُ فَيَقُولَ عِبَادِي وَ إِمَائِي آمَنْتُمْ بِسِرِّي وَ صَدَّقْتُمْ بِغَيْبِي فَأَبْشِرُوا بِحُسْنِ اَلثَّوَابِ مِنِّي فَأَنْتُمْ عِبَادِي وَ إِمَائِي حَقّاً مِنْكُمْ أَتَقَبَّلُ وَ عَنْكُمْ أَعْفُو وَ لَكُمْ أَغْفِرُ وَ بِكُمْ أَسْقِي عِبَادِيَ اَلْغَيْثَ وَ أَدْفَعُ عَنْهُمُ اَلْبَلاَءَ وَ لَوْلاَكُمْ لَأَنْزَلْتُ عَلَيْهِمْ عَذَابِي قَالَ جَابِرٌ فَقُلْتُ يَا اِبْنَ رَسُولِ اَللَّهِ فَمَا أَفْضَلُ مَا يَسْتَعْمِلُهُ اَلْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ اَلزَّمَانِ
قَالَ حِفْظُ اَللِّسَانِ وَ لُزُومُ اَلْبَيْتِ .

جابر جعفيّ از امام باقر عليه السّلام روايت كند كه فرمود:زمانى بر مردم آيد كه امامشان غيبت كند و خوشا بر كسانى كه در آن زمان بر امر ما ثابت بمانند، كمترين ثوابى كه براى آنها خواهد بود اين است كه بارى تعالى به آنها ندا كرده و فرمايد:اى بندگان و اى كنيزان من!به نهان من ايمان آورديد و غيب مرا تصديق كرديد،پس به ثواب نيكوى خود شما را مژده مى‌دهم،و شما بندگان و كنيزان حقيقى من هستيد،از شما مى‌پذيرم و از شما در مى‌گذرم و براى شما مى‌بخشم و به واسطۀ شما باران بر بندگانم مى‌بارم و بلا را از آنها بگردانم،و اگر شما نبوديد بر آنها عذاب

می‌فرستادم جابر گوید گفتم:یا ابن رسول الله!برترین عملی که در آن زمان مؤمن انجام می‌دهد چیست؟فرمود:حفظ زبان و خانه‌نشینی.

کمال الدين و تمام النعمة , جلد۱ , صفحه۳۳۰

عَنْ جَابِرٍ اَلْجُعْفِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَقُولُ: اِلْزَمِ اَلْأَرْضَ لاَ تُحَرِّكَنَّ يَدَكَ وَ لاَ رِجْلَكَ أَبَداً حَتَّى تَرَى عَلاَمَاتٍ أَذْكُرُهَا لَكَ فِي سَنَةٍ ... وَ إِيَّاكَ وَ شُذَّاذاً مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ ، فَإِنَّ لِآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ رَايَةً وَ لِغَيْرِهِمْ رَايَاتٌ، فَالْزَمِ اَلْأَرْضَ وَ لاَ تَتْبَعْ مِنْهُمْ رَجُلاً أَبَداً حَتَّى تَرَى رَجُلاً مِنْ وُلْدِ اَلْحُسَيْنِ ، مَعَهُ عَهْدُ نَبِيِّ اَللَّهِ وَ رَايَتُهُ وَ سِلاَحُهُ ...

جابر جعفی می گوید که حضرت امام محمد باقر علیه السلام به وي فرمود: در جاي خود بنشین و ابدا حرکتی از خود نشان مده، تا آنگاه که علائمی را که براي تو ذکر می کنم ببینی ... [امام علیه السلام پس از ذکر برخی علامت ها می فرمایند:] و بر حزر باش از شذاذ آل محمد!(مراد، خروج کنندگان از آل محمد است) همانا که برای آل محمد و علی علیهما السلام یک رایت و برای دیگران رایاتی است. پس ملازم زمین باش و پیروی مکن از ایشان احدی را ابدا، تا آنکه مردي از اولاد امام حسین علیه السلام را ببینی که عهد نامه پیغمبر و پرچم و سلاح وي با اوست ...

التفسير (للعياشی) , جلد۱ , صفحه۶۴

عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ قَالَ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اَللَّهِ بْنُ مُوسَى اَلْعَلَوِيُّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ حَمَّادِ بْنِ عِيسَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُمَرَ اَلْيَمَانِيِّ عَنْ أَبِي اَلطُّفَيْلِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ أَبِيهِ عَلِيِّ بْنِ اَلْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ : أَنَّ اِبْنَ عَبَّاسٍ بَعَثَ إِلَيْهِ مَنْ يَسْأَلُهُ عَنْ هَذِهِ اَلْآيَةِ- يٰا أَيُّهَا اَلَّذِينَ آمَنُوا اِصْبِرُوا وَ صٰابِرُوا وَ رٰابِطُوا فَغَضِبَ عَلِيُّ بْنُ اَلْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ وَ قَالَ لِلسَّائِلِ وَدِدْتُ أَنَّ اَلَّذِي أَمَرَكَ بِهَذَا وَاجَهَنِي بِهِ ثُمَّ قَالَ نَزَلَتْ فِي أَبِي وَ فِينَا وَ لَمْ يَكُنِ اَلرِّبَاطُ اَلَّذِي أُمِرْنَا بِهِ بَعْدُ وَ سَيَكُونُ ذَلِكَ ذُرِّيَّةً مِنْ نَسْلِنَا اَلْمُرَابِطُ ثُمَّ قَالَ أَمَا إِنَّ فِي صُلْبِهِ يَعْنِي اِبْنَ عَبَّاسٍ وَدِيعَةً ذُرِئَتْ لِنَارِ جَهَنَّمَ سَيُخْرِجُونَ أَقْوَاماً مِنْ دِينِ اَللَّهِ أَفْوَاجاً وَ سَتُصْبَغُ اَلْأَرْضُ بِدِمَاءِ فِرَاخٍ مِنْ فِرَاخِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ تَنْهَضُ تِلْكَ اَلْفِرَاخُ فِي غَيْرِ وَقْتٍ وَ تَطْلُبُ غَيْرَ مُدْرَكٍ وَ يُرَابِطُ اَلَّذِينَ آمَنُوا وَ يَصْبِرُونَ وَ يُصَابِرُونَ حَتَّى يَحْكُمَ اَللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ اَلْحٰاكِمِينَ .

ابو الطّفيل گويد:امام باقر عليه السّلام از پدر خويش علىّ بن الحسين عليهما السّلام روايت فرموده كه ابن عبّاس كسى را نزد علىّ بن الحسين عليهما السّلام فرستاد تا معنى اين آيه را بپرسد كه:« يٰا أَيُّهَا اَلَّذِينَ آمَنُوا اِصْبِرُوا وَ صٰابِرُوا وَ رٰابِطُوا » :(اى اهل ايمان در كار دين پايدار باشيد و يك ديگر را به پايدارى سفارش كنيد و مراقب مرزتان باشد)پس علىّ بن-الحسين عليهما السّلام خشمگين شد و به سئوال‌كننده فرمود:دوست مى‌داشتم آن كس كه تو را به اين امر گسيل داشته خود بدان پرسش با من روبرو مى‌شد،سپس فرمود:آيه در بارۀ پدرم و ما خاندان نازل شده است و مراقبت از آن مرز(پايگاه)كه بدان مأموريم هنوز فرا نرسيده است و در آينده‌اى نزديك ذرّيّه‌اى از نسل ما كه وظيفۀ آن را به عهده دارد بوجود خواهد آمد،سپس فرمود:بدان كه در صلب او-يعنى ابن عبّاس-سپرده‌اى است كه براى آتش دوزخ آفريده شده،در آيندۀ نزديك اقوامى را دسته دسته

از دین خدا خارج خواهند ساخت و زمین با خونهای جوجه‌گانی از جوجه‌گان آل محمّد رنگین خواهد شد،آن جوجه‌گان که بی‌موقع و نابهنگام قیام می‌کنند و چیزی را که می‌طلبند بدان نخواهند رسید ولی آنان که اهل ایمانند مراقب بوده و صبر می‌کنند و یك دیگر را به بردباری سفارش می‌نمایند تا خداوند حکم فرماید و او بهترین حاکمان است».

الغيبة (للنعمانی) , جلد۱ , صفحه۱۹۹

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ زِيَادِ بْنِ جَعْفَرٍ اَلْهَمَدَانِيُّ رَضِيَ اَللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ مَعْبَدٍ عَنِ اَلْحُسَيْنِ بْنِ خَالِدٍ قَالَ قَالَ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى اَلرِّضَا عَلَيْهِ السَّلاَمُ : لاَ دِينَ لِمَنْ لاَ وَرَعَ لَهُ وَ لاَ إِيمَانَ لِمَنْ لاَ تَقِيَّةَ لَهُ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اَللَّهِ أَعْمَلُكُمْ بِالتَّقِيَّةِ فَقِيلَ لَهُ يَا اِبْنَ رَسُولِ اَللَّهِ إِلَى مَتَى قَالَ إِلَى يَوْمِ اَلْوَقْتِ اَلْمَعْلُومِ وَ هُوَ يَوْمُ خُرُوجِ قَائِمِنَا أَهْلَ اَلْبَيْتِ فَمَنْ تَرَكَ اَلتَّقِيَّةَ قَبْلَ خُرُوجِ قَائِمِنَا فَلَيْسَ مِنَّا...

حسین بن خالد گوید امام هشتم فرمود،کسی که ورع ندارد دین ندارد،کسی که تقیه ندارد ایمان ندارد براستی گرامی‌ترین شما نزد خدا آن کس باشد که بیشتر تقیه کند،باو عرض شد تا کی؟فرمود تا وقت معینی که روز خروج قائم ما باشد،هر کس پیش از خروج قائم ما تقیه را واگذارد از ما نیست...

كمال الدين و تمام النعمة , جلد۲ , صفحه۳۷۱

أَحْمَدُ بْنُ إِدْرِيسَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ اَلْفَضْلِ بْنِ شَاذَانَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنِ اَلْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي اَلْعَلاَءِ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ قَالَ: لَمَّا دَخَلَ سَلْمَانُ رَضِيَ اَللَّهُ عَنْهُ اَلْكُوفَةَ وَ نَظَرَ إِلَيْهَا ذَكَرَ مَا يَكُونُ مِنْ بَلاَئِهَا حَتَّى ذَكَرَ مُلْكَ بَنِي أُمَيَّةَ وَ اَلَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ثُمَّ قَالَ فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَالْزَمُوا أَحْلاَسَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى يَظْهَرَ اَلطَّاهِرُ بْنُ اَلطَّاهِرِ اَلْمُطَهَّرُ ذُو اَلْغَيْبَةِ اَلشَّرِيدُ اَلطَّرِيدُ .

ابو بصير از امام صادق عليه السّلام نقل مى‌كند كه حضرت فرمودند:وقتى سلمان رضى الله عنه وارد كوفه شد،به آن نگاه كرده و بلاهاى آنجا را[كه پس از آن واقع مى‌شود] متذكر شد،تا اين‌كه از حكومت بنى اميه و كسانى كه بعد از آن‌ها حكومت مى‌كنند [و جور و ستم آن‌ها]را يادآور شد.سپس گفت:وقتى كه اين‌گونه شد،روى گليم خانه‌هايتان بنشينيد،تا آن پاكيزۀ فرزند پاكيزه و پاك طاهركننده كه صاحب غيبت و آواره و طرد شده است،ظهور كند.

الغيبة (للطوسى) , جلد١ , صفحه١۶٣

وَ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ قَالَ حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اَللَّهِ بْنُ مُوسَى اَلْعَلَوِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُوسَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي أَحْمَدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ حَسَّانَ عَنْ عَبْدِ اَلرَّحْمَنِ بْنِ كَثِيرٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اَللَّهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ يَوْماً وَ عِنْدَهُ مِهْزَمٌ اَلْأَسَدِيُّ فَقَالَ جَعَلَنِيَ اَللَّهُ فِدَاكَ مَتَى هَذَا اَلْأَمْرُ اَلَّذِي تَنْتَظِرُونَهُ فَقَدْ طَالَ عَلَيْنَا فَقَالَ يَا مِهْزَمُ كَذَبَ اَلْمُتَمَنُّونَ وَ هَلَكَ اَلْمُسْتَعْجِلُونَ وَ نَجَا اَلْمُسَلِّمُونَ وَ إِلَيْنَا يَصِيرُونَ .

عبد الرّحمن بن كثير گويد:روزى خدمت امام صادق عليه السّلام بودم و مهزم اسدى نيز نزد آن حضرت بود و گفت:«خداوند مرا فدايت كند اين امر[كه منتظرش هستيد]كى واقع خواهد شد كه[بر ما]بسيار به درازا كشيد،پس آن حضرت فرمود:[اى مهزم] آرزومندان خطا كردند و شتابجويان هلاك شدند و آنان كه در مقام تسليم‌اند نجات يافتند و به سوى ما باز خواهند گشت».

الغيبة (للنعمانى) , جلد١ , صفحه١٩٧